

licentiam, aut deflectet ad Tyrannidem: Quare, quæ ex Paulo j. Epist. ad Timoth. vj. 20. & ij. Timoth. ij. Censor citat, *Quum Timotheum suum aversari jubet profanos de rebus inanibus clamores, & oppositiones falso nominatae sapientia, (qualis fuit illa Hymenæi & Phileti falsa doctrina, dicentium, Resurrectionem jam factam,)* & alibi, *stultas quæstiones reiicere & vitare*; ea omnia ad rem non faciunt. Nam illas ipsas quæstiones, quæ à Paulo vocantur oppositiones falso nominatae sapientia, qualis erat doctrina Hymenæi & Phileti, ut jam decisas & rejectas à Paulo, in controversiam iterum adduci non permittit Declaratio, quia sunt ipsissimum verbum Dei, quod unum extra controversiam in Christianis Synodis ponit Declaratio, & ad quod controversias omnes expendi vult. Sed videndum tamen est etiam atque etiam, ne nobis Apostolicam autoritatem arrogemus, aut turpi adedò adulatione nobis ipsis imponamus, ut quæcunque receptis nostris opinionibus obiiciuntur quæstiones, ad eas statim accommodemus hæc Apostoli verba, easque ut profanos de rebus inanibus clamores & oppositiones falso nominatae sapientia, ilicò respuamus, non aliter, quam si in eas digitum intendisset Apostolus, aut nobis, Apostolica ista oratione audacter utentibus, non aliter quam Apostolo credendum sit. Hoc si nobis semel indulgeamus, perit libertas; mera servitus Christianos tenebit. Quod quæque secta volet, id tantum in controversiam deduci sinet. Cætera omnia ultra libertatis terminum erunt, & licentia effrænis convitio reprimuntur: quod ipsissimum Papatus fundamentum est.

Post hæc examinat Censor loca ad marginem Declarationis annotata, pro libertate ista plenaria, quam diximus. *Ea, inquit, nihil tale probant. Nam cum Paulus, inquit, omnia probate, quod bonum est tenete, eo non vult, in disceptationem adduci vel admitti posse aut debere omnia, sed illud generale Omnia, restringendum est ad ea, quæ apud fideles explorationi subjecta sunt.* Quasi verò omnia in universum, absq; ullo discrimine, in quæstionem admitti aut adduci posse, Declaratio ex isto loco probatum velit. Nihil minus. De libertate sententiam suam dicendi, & in aliorum opiniones inquirendi, juxta Dei verbum, tanquam certam & infallibilem normam veritatis ac judicij agit, quod ipsum est, uti Censor loquitur, prophetia Scripturarumq; interpretatio, sive libera de Scripturæ sensibus sententia dictio. Atque hanc interpretationem generatim intelligi vult Declaratio. Quod si Censor hanc prophetiam sive Scripturarum interpretationem non generatim accipi vult, sed restringi ad hos aut illos sensus

Inepta locorum duorum ex I. ad Tim. vj. & ij. ad Timoth. ij. citatio refellitur.

Loca ad marginem Declarationis citata vindicantur.

Primus locus ex I. ad Thef. v. 21. a Censoris exceptionibus, adstruitur.